

3-18. h 11.

VOL. 25. ÉV

1927 február 1.

DETROIT, MICH.

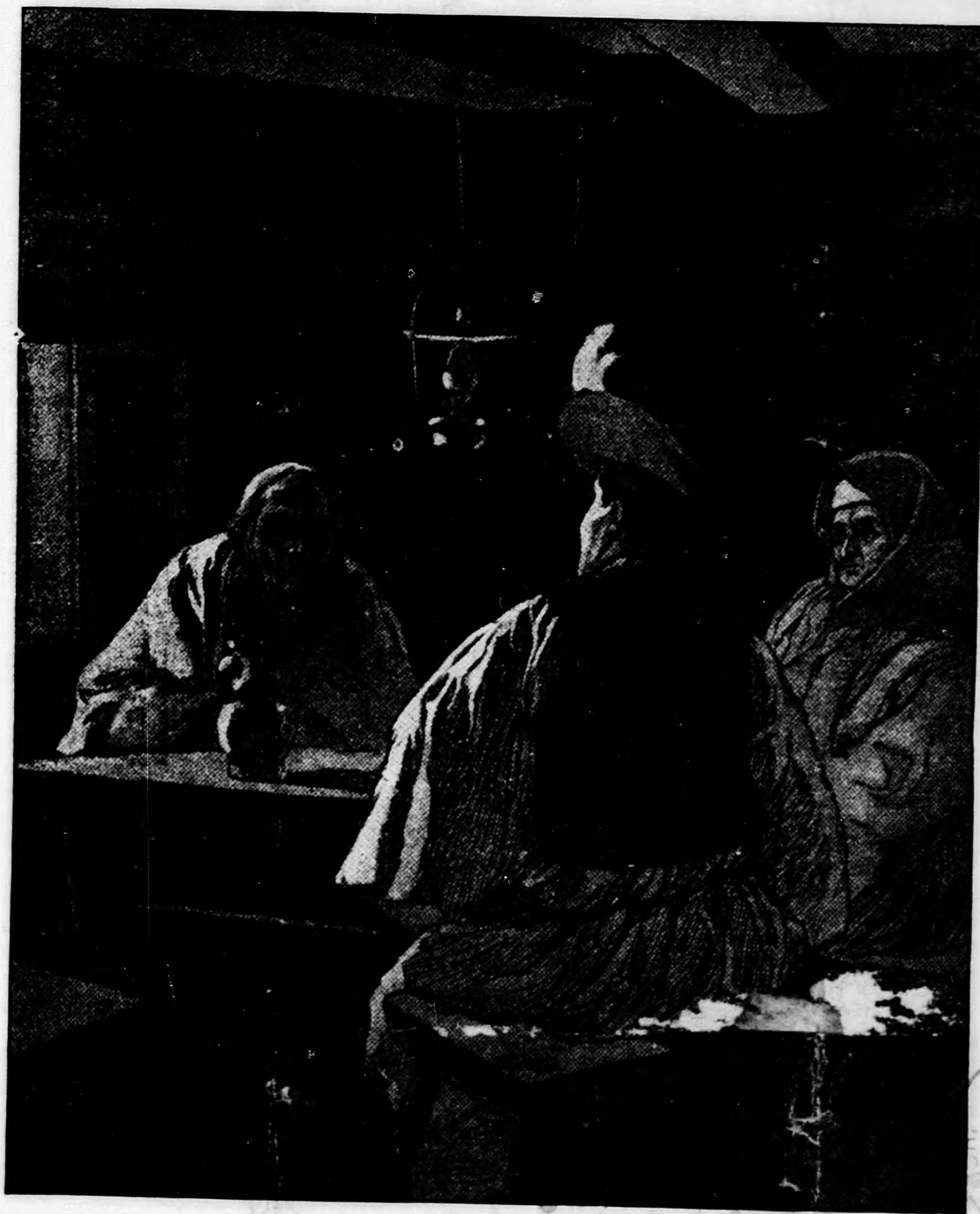
DONGÓ

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 3. SZÁM

ALAPOS OK

— Mán pedig elveszem Pannit, mer a legnagyobb lába van a faluba.

DÉRBEN JÁRVA

Ha este sötétben elkerül az álom
S az emlék utcáit bolyongva bejárom
Olyankor este már sajog az ébrenlét
Mert csak a csalódás sírja fel tengerét.

Pazarolt életnek vánszorgó alkonyán
Kacagnak a multak az álmok bolondján
S hiába töltök már a remény-pohárba
Könny csordul mindig a vénlegény borába.

Ha este alkonyal szertefut az álom
S megtépett köntösét fázósan cibálom
Olyankor este már a volt csak kisértet
S bokráról bús vándor gyümölcsöt nem téphet.

Meddő múlt fájának avar a levele
Zörögve húllik a sorvadó jelenre
S előre keriti fekete ostorát...
Megrokkant csavargó fordul be, nincs tovább!

SZÜRKE TAMÁS.

Bölcsesség s demokrácia

Ahmed Zogu országában, Albánia-ban dőcög valahol az omnibusz... Két kis községet köt össze a járat. Két derék állat vonszolja hegyen-völgyön az öreg skatulyát. Csodálatosképen utasa is akad a járműnek, még pedig szép számmal. Nemrégiben egy magyar ur vetődött erre a vidékre. Az mesélte:

Beszállásnál a kocsis-kalauz megkérdezte tőlem, milyen jegyet váltok:

— Elsőosztályut?

— Jól van — feleltem. — Adjon egyet.

Az utánam következő utasok kaputos emberek, csizmás parasztok, turbános muftik és "demokraták" hol másod, hol harmadosztályu bilétát váltottak, hatvan, meg harminc garasért. Nagy meglepetéssel láttam azonban, hogy a különböző jegyek ellenére valamennyi csak egy kocsiba tolong, úgy hogy az én elsőosztályu jegyemmel már alig tudtam magamat közéjük préselni. A kocsi elindult, nem volt már időm a kalauzt megkérdezni s így beletörődtem a "szellemi" külön utazásba. Az ócska batár hol lassan, hol gyorsabban haladt kiszabott útján és egy órai utazás után kapaszkodóhoz értünk. A domb lábánál megálltak a paripák.

— Harmadik osztály kiszállni —

kiállt be a kocsiba zordonan az utimarsall.

Az atyafiak lekaszálódta és a lovak neki rugaszkodtak az emelkedésnek. Rövidesen újabb domb és újabb parancs következett:

— Harmadik osztály tolni!

A "harmadik osztály" szó nélkül a kerekbe kapaszkodott és felsegítette az omnibuszt a tetőre. A következő dombnál így szólt a bővített utasítás:

— Második osztály is kiszállni, harmadik osztály tolni!...

— Így is történt. Azóta kalapot emelek az albán bölcsesség előtt!

A KORTES-ALMA

Egy követjelölt 1861-ben így kínálta magát a polgároknak:

— Tisztelt választók! Hogy engemet mennyire szeret Deák Ferenc, azt mindjárt elmondom. Én mindig almát szoktam venni a muzeum szögletén a kofától. Egyszer elfelejtettem s a mint a vendéglőben összetalálkoztunk Deákkal, a nagy hazafi egy almát vett elő a zsebéből és azt mondta: "Láttam, hogy ma elfelejtettél almát venni, ime, én vettem a számodra s utánad hoztam."

Az ellenjelölt ezek után jónak látta legott visszalépni.

VEGYES HIREK

A pengő elég gyengén peng Magyarországon. Akik milliomosok voltak koronákban, sehogy se tudnak belenyugodni az egyesek pengésébe. Meg azután hová tegyék a nagy bugyillárisukat, amikben a milliokat hureolták ezelőtt.

Chaplin-nak újabb házassági bajai vannak és a híres komédiás siró göresöket kapott. Ugy van ez ebben a világban, hogy akik másokat nevettek, azok gyakorta sirnak.

A szomszédoknak nem igen tetszik, hogy az olaszokkal barátkoznak a magyarok. Eljön még az idő, amikor sok minden egyébként nem fog tetszeni a "kedves" szomszédoknak.

A németek valami újabb gáz találtak fel, amely gáz állítólag egész hadsereget el tud altatni. És erre a hirre egyszerre kinosan felébredtek a franciák.

A new yorki Kossuth-szobor ellen ugyancsak ágaskodnak egyesek. De nálunk már az a szokás, hogy semmi se jó, amit más csinál.

Rövid husztestendő alatt milliárdos lett Henry Ford-ból, de ő gépkocsikat csinált és nem magyar ujságot. Ha magyar ujságos lett volna, akkor legfőleg ezredes lehetett volna és nem milliárdos.

Magyarország három millió dolláros amerikai kölcsönt kap arra a célra, hogy a magyar földmivelést felszabadítsa az uzsora-kölcsöntől. Legfőbb ideje lenne, hogy a magyar népre ragadt piócákat leszedjék és visszaküldjék oda, ahonnan jöttek.

A Dongó huszonötödik születésnapja alkalmából köszönti az amerikai magyarokat, de különösen is a hátralékosokat és potyaolvasókat s kedves egészségükre kívánja a potyaolvasást.

Az ujesztendő első hónapjában az amerikai magyarság hű maradt az ősi jelszóhoz: "Ej, ráérünk arra még."

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg.
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a félhótt is
Táncos kedvü marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.
511 Ontario Str., Buffalo, N. Y.

VIDÉKI KRÓNIKA

MADISON-ba karácsonykor át-rándult egy "majner" bodi kántálni, merthogy igen jó hangja van és azt mondogatja, hogy ő a rádióba is szokott hangot adni. Mikor a híres énekes megérkezett Madisonba, arra kérte az egyik misziszt, hogy adjon neki egy fél-tucat tojást, mert az ő hangja ezt megkívánja. A miszisz rögtön adott neki egy egész kosárral, sőt még a tyuk alól is kiszedték a friss tojást, hogy annál jobb hangja legyen a híres énekesnek. Mikor azután elkezdte a rigmust a majner bodi, hát csak összeverődött a két térde és belefagyott az ének. A híres énekes erre azonnal elhurcolkodott és megfogadta, hogy nem megy többé kántálni Madisonba.

Az egyik Madison környéki bodi váltig mondogatta, hogy ő "burdot esencesol", mert nem tud aludni a régi helyén. Át is ment Madisonba és azóta úgy alszik, akár csak télen a borz. A gazda hiába hordja rá reggelenként vederral a vizet, rá se hederit a bodi, de mikor megjelenik a miszisz a kancsóval, akkor a bodi rögtön felkel. Most nagyon meg van elégedve a bodi, mert olyan misziszre akadt, aki ráncban tartja.

Gary-ben a nyolcas plézen nagy dísznőölésre készültek a Horváth Dsimi házában. A segítők már kora reggel összejöttek a nagy családi ünnepélyre és puskákkal várták a hatalmas jószágot. Rá is durrantottak háromszor, de az ártány megvadult a sok durrogástól és szaladt a hegynek. A bodik utána iramodtak, lekapták

a négy lábáról és markolatig bele-döfték az öreg kést, de ettől még jobban nekivadult az áldozat és most már a hegyről lefelé kezdett vágatni. A mérges hentesek erre öreg fejszéket kaptak és azokkal verték agyon a makrancos dísznőt. A dísznőtoron azután nagyban vitatkoztak azon, hogy miként kell dísznőt ölni s végül is abban állapodtak meg, hogy legjobb eszköz az öreg fejsze.

A "hajszotai" miszter dísznőölésre készült és elhívott egy pár bodit segítségül. Kikergették a kocát az ólból, odakötötték a fához s erre előlépett a tüzerkáplár és a kocára stellérozta az ágyut, de mielőtt elsüthette volna, a koca "kerdajt" csinált és úgy elment, hogy csak három nap múlva találták meg a hentesek. Akkor azután úgy a földre nyomták, hogy oda-fagyott, s addig vakarták, hogy végre kivakartak belőle hat malacot. A káplár ur erre kiadta a parancsot, hogy a kocát elvihetik, de a hat malac az övé.

Nagy álarcos bál volt Torringtonban a Verhovay 160-ik fióknál s ezen bálon különösen is kitettek magukért a Valley Park-i bodik, de mikor hazafelé indultak, akkor derült ki, hogy Horváth Pista kalap nélkül maradt. Így azután kalap nélkül indult haza a dermesztő hidegben. Utközben meg-esett rajta a Koesis András szive és behivta magához egy kis melegítőre. Ugy hajnali öt órakor ért haza Horváth Pista kalap nélkül s mivel a családtagok aludtak, így azután nem vették észre a dolgot.

Miután azonban el kellett mennie még aznap a leszámolásra, így szüksége lett volna valami kalap-félre s nagy keresés után kezébe akadt a kistia sapkája s azt nyomta a fejébe. Igaz, hogy a sapka nagyon kicsi volt, meg nem is passzolt a színe a ruhájához, de azért egyéb hiányában kénytelen volt abban parádézni s utközben Koesiséknél kapott egy ócska kalapot, amiben díjat nyert a maszkabálon s azzal feszített végig az egyleti gyűlésteremig, ahol úgy gondolkozott, hogy ha az ő kalapja eltűnt, miért ne tűnhetne el a másé is. Egyszóval kifelé menet már egy takaros új kalapban sétált volna haza, de mikor bele-nyult a nagykabátja zsebébe, hát egy idegen sapkát talált abban, még pedig prémest. Igen örült a dupla szerencsének, de nem sokáig tartott az öröme, mert a sapkát is keresték, meg az új kalap gazdája is jelentkezett, így azután újból csak a régi állapotban maradt Pista bodi, akinek estére valami "párdi"-ba kellett mennie és csak a kistia sapkájában mehetett el nagysóhajtozva.

Torringtonban egyik bodit megszállta a nagylelkűség és két dollárt adott "kendi"-re a gyerekeknek, akik azonban valami ok miatt vonakodtak elfogadni a két dollárt. Ezért azután olyan dühbe gurult a bodi, hogy összegyűrte a két dolláros bankót és lenyelte. A következő nap a családtagok egy-re azt lesték, hogy mikor megy a bodi a kis házba.

MAGYAR TEMETKEZÉSI

VÁLLALAT
ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEG-
FÉNYESEBBTŐL A LEGEGYSZERŰ-
BŐL A LEGJUTANYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.

A régi kortesvilágból

A BÁLVÁNYDÖNTŐ

Március 15-iki szónoklataival tünt fel az egyetemen Barabás Béla, az aradi cingár, fekete fiu. Csupa hév, csupa tűz és fanatizmus volt. Mikor egyszer Aradra utazott nyári vakációra, Tisza Kálmán miniszterelnök felismerte a szolnoki pályaudvaron és kezét nyújtott neki, mondván, hogy szónokló tehetségével még sikerei lesznek. Néhány év múlva Nagyváradon Barabás Béla buktatta el Tisza Kálmán miniszterelnököt és akkor őt országszerte a "bálványdöntő" címmel becézték.

A fáma szerint Tisza István gróf akkoriban annyira megharagudott Nagyváradra, hogy attól az időtől kezdve Nagyvárad mellőzésével mindig az aradi gyorssal járt haza Gesztre. Valószínűen azért, mert Békés-csaba, Sarkad felé jobb és gyorsabb volt a vasuti összeköttetés.

AZ ENFANT TERRIBLE

A történelemben minden valószínűség szerint nem lesz szerepe, de a budapesti körökben felejthetetlen marad Károlyi Gábor gróf, a bohém-mágnás, a nagy csufolódó. (A "Herbert" gunynév az ő kreációja.) Párisban elfogyván a pénze, hazajött és az Eötvös-asztal védőszárnyai alá helyezkedett. Eötvös Károly szerzett neki kerületet Cegléden. De az ellenpárt megpeticionálta a választást, mert Károlyi Gábor gróf neve sehol sem volt a választók között beírva. Károlyi Gábor úgy segített magán, hogy egy félévig bujkált. Semmiféle bizottsági idézést át nem vett, alá nem írt. Tehát ki se lehetett hallgatni. Időközben a következő esztendei választási listába már belesusztatták. Mandátumát ennek dacára meg lehetett volna semmisíteni. De mindenki kívánta, még a kormánypárt is, hogy Károlyi Gábor gróf bejusson a képviselőházba. Be is jutott és ottan, mint a parlament enfant terrible-je elmés közbeszólásaival a legünnepélyesebb szónoklatot is pocsékká tette.

TÉVEDNI EMBERI DOLOG

Szegény Roth János erdélyi, szebenmegyei szász képviselő megjárta. Mikor a ház megalakult és a nevét kiabálták, belenyult a zsebébe és a mandátum helyett egy kocsmáros szaldirozott nyugtáját nyujtotta oda az elnöknek. Óriási hahota támadt. Szegény öreg öngyilkossági szándékkal foglalkozott nagy szégyenében. De Wahrmann Mór megnyugtatta:

— Mit restelkedel? Te legalább kifizetted a választási traktát árát. Ezt sem mondhatja el mindenki önmagáról.

ILYEN IS CSAK EGYSZER TÖRTÉNT

Mikor a képviselőválasztások felett való bíráskodást a képviselőház bíráló bizottságától elvették és azt törvényre a Curiára ruházták, Pajzs Andor curiai tanácselnök, az egyik választási bizottság elnöke (a másiké Vavrik Béla volt) nagyon megharagudott, részben a munka áthárítása, részben pedig azért, mert a Curiát az efféle pártpolitikai herce-hurcába belevitték. Reá is ijesztett a kormánnyra. Az ő bizottsága tárgyalta a petícióval megtámadott Teleki Sámuel gróf erdélyi mandátumának ügyét.

A Pajzs-tanács a választást megsemmisítette, mert a választást védő ügyvéd beismerte azt, hogy Teleki gróf a választás előtt egy-két oláh parasztnak konyakot öntött a poharába és vele koccintott. A megokolás: a grófok máskor nem szoktak oláh parasztokkal konyakozni.

A MÜELVEZET

Páratlan eset történt Nagyváradon is. A város két nagy fia szembekerült egymással. A szabadelvű párt Teleszky István igazságügyi államtitkár (Teleszky János édesatyját), az ellenzék Szilágyi Dezsőt léptette fel. Izgalmas volt a küzdelem. Este hét órakor itüzték a zárórát és akkor megtörtént az a példátlan eset, hogy

Teleszkynek 382 és Szilágyinak is 382 szavazata volt. Az elnök sem dönthetett, mert már ő is leszavazott. Végigkocsikázták az egész várost. Már egyetlen szavazó sem akadt. Végre kiböngészték a listából, hogy Schwartz Jakab még nem szavazott. Nosza utána! Hintóval. A gyerekek azt mondták, hogy a papa a színházba ment. A parlamentérek ott meg is találták és járás-kelésükkel pocséká tették az előadást. Fantasztikus összegekkel licitáltak, hogy döntse el a küzdelmet. De Schwarcz Jakab még csak fel sem állott a támlásszékéről. Azt üzente Szilágyiéknak és Teleszkyéknek is:

— A szép Heléna operett többet ér száz képviselőválasztásnál, most jön Menelausz. Hagyjanak nekem békét!

Két hét múlva megismételték a választást. Szilágyi győzött. De Schwarcz Jakabnak már akkor nem ígértek fantasztikus összeget.

PÁRBESZÉD

Horváth suszter és a felesége a Division Sztriten mennek. Egyszerre csak az asszony megáll és így szól:

— Lajos, kezd esni.

Horváth vállat von és nem szól egy szót sem.

Mennek tovább. Kis idő múlva az asszony újra megszólal:

— Lajos, már esik.

Horváth erre dühösen rákiabál a feleségére:

— Mi közöm hozzá? Menj be az elibe és igazítsd meg!

KUZMICHÉKNÁL

Az elegánsan terített étkezdében ebéde! Györfly Loránt és egy-két kánálnyi leves után odaszól a pincérnek.

— Nagyon sós a leves.

Pincér: Nem csoda. Kuzmichné összehorgolt az urával és most telesír mindent.

(A "Pletyá"-ból)

A KIS ÓVATOS.

— Pistuka, itt a doktor bácsi. Nyujtsd ki szépen a nyelvedet!

— Jaj, nem merem. Multkor is megvertél, mikor rád öltöttem egy kiesit ki!

MESERÉT

A birodalmam kékfényü meserét
és rajta szárnyas szép nyájak legelnek
s ha jön a Hold, a mindig víg csavargó,
dalosan szárnyrakelnek.

A Hold után jönnek tréfás vén manók
kötekedni a nagy Álomkirállyal,
aki országol minden búbánaton
mosolygó, könnyü gyásszal.

Szép egy világ ez és pompázó öröm,
ha kék Meserétre felrajzik a nép.
Kár, hogy a játékos kis herceg halott
s hogy a lepkék feketék.

TARNÓCY ÁRPÁD

Óhazai feljegyzések

Kiskunhalason nézegetjük a várost a derék polgármesterrel. Megbámuljuk a remek halasi csipkét, a különös alaku városházát, az iskolákat, a szobrokat, a templomokat és így tovább. Egyszer csak a református templom alatt rámutat a polgármester egy nagy, lapos köre és megjegyzi:

— Ez volt a szegyenkö. Erre állították valamikor a kikapós aszszonyokat.

— És most már nem állítják oda? — érdeklődtem én.

— Nem — felelt csöndesen a polgármester — nem elég nagy — a kő.

Pécsett a magyar bor kiválóságáról esik szó. Dicsérik a magyar bort, de valaki megjegyzi, hogy erre vagy amarra az ételre még se jó bort inni.

Felhorokan erre dr. Hodinka egytemi tanár és odavágja az igazságot:

— "A bort a régi magyar igazság szerint mindenre meg lehet inni, még a sístergő istennyilára is, de a krumplira — kár." K. GY.

PETRÁS LAJOS
ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS
Irodái:
1040 Guardian Building
8917 Buckeye Road
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
CLEVELAND — OHIO

Mindjárt meg fog halni!

A Nemzeti Színház udvarán szóba kerültek azok a híresztelések, hogy Ujházi Ede szintén föllép képviselőnek. Ujházi erélyesen cáfolta mindent ezt a hirt és alig győzte leszidni a barátait és tisztelőit, akik nála ebben az irányban érdeklődtek.

— Nem való a színész politikusnak — mondotta — akárhogyan ágál is, nem hiszik el neki, hogy őszintén. a szívéből beszél. Hiszen ismeritek az Egressy Gábor esetét, nem? Egressyt 1848-ban kormánybiztossá nevezték ki. Politikai megbízatását roppant komolyan fogta föl, ahová küldték, megjelent s csak úgy ontotta magából a hazafias szónoklatokat. Egy alkalommal — éppen amikor egyik legnagyobb beszédét tartotta a lelkesült tömeg előtt — pillanatra abba hagyta a beszédét, mert elfáradt s a zsebkezdőjével letörölte homlokáról a verejtéket. Ekkor egy parasztgazda meglökte a maga mellett szorongó atyafit és hangosan szólott:

— Most jól vigyázzatok! Mindjárt meg fog halni! Én már láttam egyszer Debrecenben!

Értesítés

BUFFALO-ban és LACKAWAN-nán SZABÓ BERTALAN volt szíves elvállalni a Dongó beteglátogatását. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

MAGYAROM!

Belzebub táncolja el veled a kállai kettést a farsangon, ha potyán olvasod a Dongót.

"UBRICSI" DOLGOK

A GYÜLESEN szóba került a new yorki Kossuth-szobor ügye és magyar szokás szerint ennek is meg annak is volt valami kifogása. Mert csak ugy szép a magyar, ha kifogásol. Végre is az egyik miszter megunt a dolgot, kidőfte a mellét és büszkén odamondta: "No, hát ne szavazzunk mán annyit, de csinájunk mink is egy Kossuth szobrot itt Ubricsen"!

Lakodalom volt "Ubricsen" és az örömápa a rézbandát fogadta meg s mikor táncközben a vendégek igen melegegették, hogy miért nem a vonószenekar játszik, az örömápa táncközben ugyancsak kacsintgatott a muzikusokra, hogy azok is ráhuzhatnák, de bizony azok nem igen siettek, mert kacsintásból még a muzikusok se tudnak megélni.

Egyleti gyűlésen az egyik szalonos tagtárs elszunnyadt gyűlésközben fején a kalappal s alaposan huzta a bőrt. Az elnök ur elkezdett zörgetni a kalapáccsal, de azt nem igen zavarta álmában a kopogtatás. Végre is felrángatták a szalonos urat és megmondták neki, hogy ez gyűlésterem, nem pedig "bedrony", azután pedig nem is zsinagóga, hát vegye le a kalapját.

Ugyancsak a gyűlésen az egyik minden lében kanál miszter igen akarta vállalni a báli muzsikát, de hogy nem sikerült neki, hát ugyancsak elszomorodott és a bálon azzal akarta magát kárpótolni, hogy ugyancsak táncoltatta a misziszeket. De erre is ráfizetett, mert valaki olyan mellest adott neki, hogy majd lenyelte az Ádám-csutkáját.

MAGYARÁZAT.

A pályaudvari rendőrszobába beállít egy részeg atyafi és panaszt tesz:

— Ott ültem a harmadik osztályú váróteremben és kirugott a portás. Ugyanakkor a második osztályú váróteremben megtürték a cimborámat, pedig az is be van rugva.

— Ne izguljon barátom, — mondja böles nyugalommal az őrmester. — A második osztályú váróteremben csak rosszul van az ember és ott maradhat, a harmadik osztályú váróteremben részeg az ember és kihajítják.

Törvényszéki csarnok

KÉTEZER DOLLÁR KERESÉT —
HAT HÓNAPI BÖRTÖN

Feingold Béla állítólagos ügyvéd állott vádlottként a bíróság előtt. Dob-utcában kis cukorkakereskedése van, vagy volt Bizonyos, hogy most nincsen, mert már néhány hónapja a tömlőc lakója. Az a típus, amelyik még a zsidóknak sem tetszik. Karvaly-orru, legyezőfülü, hajlott hátú csökevény-pajeszes galíciai az antiszemita számára külön kitenyészett gyönyörű példány. Hogy miképpen ragadt itt Budapesten, az is talány. Az ügyészség csalással vádolja. Bevonul a bíróság. Feingold feláll. Lesimitja kaftánját és állva marad. Sehogysem akar leülni. Az elnök rászól: Üljön le. Megköszöni szépen, de azért csak állva marad. A vádhatározatot ismeretik. Majd utána elhangzik a szokásos kérdés:

— Bűnösnek érzi magát?

— Már mint én? — csodálkozik az elnökre Feingold.

— Természetesen! — mondta az elnök — hisz maga a vádlott ebben a perben.

Egy lépést közelít a bírói emelvény felé s olyan sebesen pörög a nyelve, hogy gesztusaival alig tudja követni, pedig kezeivel ugyancsak hadonázik:

— Hát én kijelentem a bíróság becses színe előtt, hogy nem érzem magam bűnösnek! Mi az hogy nem érzem? Nem is vagyok bűnös. Sőt...

— No adja elő védekezését — szól rá az elnök — de minél rövidebben. Figyelmeztetem azonban, hogy a szingázat vallja, mert a töredelmes beismerést a bíróság enyhítő körülménynek veszi! Ismeri Mondschein Ábrahámot?

— Bár soh'se láttam volna! Azt mondhatom az elnök urnak — és Feingold meglógatja busan a fejét.

— Átvett tőle 50 dollárt?

— Éppen ez az, hogy átvettem!

— És mit csinált az ötven dollárral?

— Elmondjam? — bámul kérdően az elnökre.

— Természetesen! Erre elsősorban is kíváncsi a bíróság!

— Hát jó! — egyezik bele Feingold. — Az utcán megfog a sógorom Pinkele, azt mondja nekem, hogy egy pompás üzlete van. Megjegyzem, mélyen tisztelt törvényszék, hogy én ismerem az én sógoromat — nem akarok róla nyilatkozni. De, hogy azt mondta, neki van egy pompás üzlete, gondoltam: lehet, hogy van neki! Miért ne lenne? Megálltam. Mi az üzlet? — Kérdeztem tőle. Azt mondja

beleket lehetne exportálni Olaszországba. Mondom neki: micsoda beleket? Azt mondja: mindenféle állati beleket! Nevettem neki. Nem magyarul beszélünk teccik tudni s azt mondtam: te roner, mit mondsz te nekem itten butaságokat! Éppen majd Olaszországba kellene belek! És mond már — mondom neki —, ha kellene is, mit akarsz te? Mit csinálhatsz ott te azzal az áruval? Erre ő nevetett és azt mondta, hogy én egy buta vagyok. A belekből csinálják a hurokat és Olaszországban sokat hegedülnek, sok hur fogy, mert az egy zenekedvelő ország. Gondoltam magamban ennek mégis igaza van.

— Rövidebben! Ne ilyen terjengősen — intette az elnök a vádlottat.

— Kérem szépen — hajlik meg Feingold. — Azt mondom a sógoromnak: és hogy akarod te ezt megcsinálni? Levelet mutatott nekem — kérem azt tessék elhinni, hogy Olaszországból jött — és azt mondta, hogy ő már megcsinálta az üzleti összeköttetést. Gondoltam: mégis csak egy ügyes fiu ez! Az üzletben benne vagyok! Megegyeztünk, ha ő keres tizezer dollárt, egy ötöde az enyém. Mondtam neki, hogy majd én keresek társat. Azonnal elmentem Mondscheinhez. Tudtam, hogy van neki pénze. Elmagyaráztam neki az üzletet. Mit mondjak? Nagyon tetszett. Azonnal összehoztam őt Pinkelével a sógorommal. Bementünk a kávéházba és megcsináltuk az üzletet. Pinkele kért száz dollárt a bevásárlásokra. Mondschein gondolkodott és azt mondta, hogy sok. Kérjen kevesebbet. Erre Pinkele kért 75 dollárt, mire Mondschein megint gondolkodott. Felállt. Én már azt gondoltam, hogy vége az üzletnek. Pinkele felállt és azt mondta: jó, hát adjon csak ötven dollárt...

— Hogy őszinte legyek — tárja ki szívet némi pihenő után Feingold — nekem ez már nem tetszett!

— Mondschein azt mondta: mindjárt jön. Én akkor mondtam Pinkelének: nekem már ez az üzlet nem tetszik! Vagy kell neked a száz dollár mindjárt, vagy semmi. Mit akarsz te ötven dollárral? Ő azt mondta: ezen is kap beleket. És ha már az első bevásárlás megvan, Mondschein adja a többi pénzt is, amennyi kell. Gondoltam, igaza van! Miért hagyjam őket egymásra? Mégis csak lehet itt keresni. Mondschein egy félóra mulva visszajött. Kivett a tárcájából ötven dollárt és odaadta nekem. Mondom neki: miért adja nekem? Adja a Pinkelenek. Mire azt mondta, hogy ő csak rajtam keresztül vesz részt az üzletben. Közben, míg tartottam a

pénzt, Pinkele kivette a kezemből... — Nem maga adta át? — kérdi az elnök.

— Miért adtam volna? Nekem már az egész ügy nem tetszett!

— Hát akkor miért nem vette el a sógorától a pénzt és adta vissza Mondscheinnek?

— Ez az! — mondja Feingold. — Nem tetszett az ügy, de hátha lehet keresni, gondoltam és nem csináltam botrányt.

— Szóval az a reménybeli kétezer dollár csalogatta? — mondja az elnök.

— Miért tagadjam? Hiszen tetszik látni, egy áldozat vagyok — hangzik az elérzékenyedett válasz.

— Nos és mi történt ezután?

— Honnét tudjam én azt? — csodálkozik Feingold. — Pinkele elment bevásárolni, azóta se láttam...

— Monójuk, hogy megszökött — jegyzi meg gunyosan az elnök.

— Mondjuk, — szól kedvetlenül a vádlott — ahogy én ezt kerestem. Nincs sehohsem! Gondoltam én mindjárt... azaz — harapja el a szót — noná, majd itthon marad! — szalad ki a száján végső zavarában.

— Arról tud, hogy a sógora másoktól is pénzt kapott? — kérdi az elnök.

— Már hogy tudnék? — tiltakozott Feingold a feltevés ellen.

— Még akar valamit előadni védekezésére?

— Csak annyit. — válaszolt némi szünet után a vádlott — tessék elhivatni a rabbit!

— Miért? — csodálkozik most az elnök.

— Miért? Jobb az, ha itt van, mikor Mondscheint kihallgatják. Akkor majd az igazat mondja.

— Üljön le! — hangzik a szigorú rendreutasítás.

Kihallgatják Mondscheint. Igen jól érezte Feingold, hogy rabbira lett volna szükség. Mondschein ugyanis nagyon ellene vallott. Elhangzottak a perbeszédék. A bíróság tanácskozássra vonult vissza, majd kihirdette az ítéletet. Az enyhítő körülmények figyelembevételével Feingold Bélát hat-havi börtönre ítélte.

A vádlott, mikor az ítélet elhangzott, szinte levegő után kapkodott. Megállt a szeme az elnökön és kétségbeesetten elkiáltotta magát:

— Ezt én elhihetem?

— Egész nyugodtan! — mondotta az elnök. — Felelkezni joga van, ám megjegyzem, hogy a legenyhébb büntetést kapta.

Feingold sirt, tanácskozott a védőjével. Végül is elhitte az ítéletet és — nem felelkezett.

MUFFOL MISKA

FŐBURDOS SZAVALATAI

MAHÓNAP már mindenkit Muffol Miskának fognak híni, pedig hát ez nem így mén, mer esztet a nevet órajtosan ki kell érdemelni. Sok apró fát vágtam, sok káposztát betapestam, no meg sok májusfát állítottam én addig, ameddig kiérdemeltem a nevemet. Mondok patentot veszek ki a nevemre, hogy fünek-fának ne adhassák.

A kartereti miszter meg elment vendégségbe a burdosával oszt úgy belenéztek a hóvilágba, hogy dánólva mentek haza. Egész uton azon spekuláltak, hogy mit törjenek össze otthon. De már a törésre nem igen került a sor, mer a miszter igen elhervatt oszt másnap a pucolóba kellett küdeni a zuj áacugját. Igen örült a miszter a bodival együtt, hogy a miszisz össze nem törte a seprőt a hátokon.

Palmertony környékin meg a zegyik özvegy miszisz igen jár legény-nézőbe oszt akatt is neki kettő, egy kicsiny meg egy nagy, de azok nem igen megfelelők, hát így a zőre, legényekre került a sor, akik most igen büszkék arra, hogy már nemcsak a jányok járnak utánok, de a menyecskék is.

No, de elég ebből ennyi, merhogy vőféjnek hittak egy lagziba, hát mondok órajtosan el kell maj mondani a rigmust. Mer csak úgy ér valamit a lagzi.

Értesítés

PITTSBURGH, PA., környékén Andaházy A. Sándor ur meg van hatalmazva a Dongó előfizetéseinek felvételére és nyugtázására.

PENGŐ-VICCEK

Természetes, hogy a pengő megszületését nyomon követte a többé-kevésbé sikerült pengő-szójáték és vicc is, hiszen nincs olyan dolog, a miből Pesten viccet ne faragnának. A legnagyobb kiszólás a következő:

— Eddig koronában nem volt, most pengőben nincs egy vasam se...

Vagy:

— Nagy bajban vagyok kérlek ezzel a pengővel...

— Miért?

— Mert egy sincs belőle...

Azután:

— Mikor adod meg a százezer koronámat?

— Julius elsején.

— Miért akkor?

— Mert akkor már kiment a forgalomból...

Még egy:

— Hogy vagy?

— Köszönöm... Ugy tengve-pengve.

Kávéházi diskurzus:

— Mondja el lehet hinni a tizedrészét is annak, amit az a Schwartz beszél?

— Nna. Jobb, ha átszámítja pengőre...

Találós kérdés:

— Mi a különbség a kakas és a pesti kereskedő között?

— Na mi?

— A kakas kikérikit mond, a pesti kereskedő pedig legfeljebb csődöt mond, de mindenesetre — kikérikit...

A PING—PENGŐ JÁTEK.

A szójáték helyett azonban mindenestre sikerültebb az a legujabb szerencsejáték, amelyet az egyik budai vendéglőben honosított meg néhány jókedvű törzsvendég. Ez a játék veszedelmesen hasonlít ahhoz, amelyet zsenge gyermekkorunkban a fal mellett üztünk s anfélyet gombozásnak neveztek. Ennek a rég elfeledett gyermekjátéknak az örömet elevenítették fel a szürkülő haju budai urak, de most már a pirossteritős asztalon.

A játék lényege az, hogy két három vadonatuji tiz vagy huszfillérest letesznek az asztal közepére és azután ugyancsak tiz- vagy huszfilléresekkal néhány lépés távolságból célbaveszik. Ha valaki eltalál egy pénzdarábot, ez az övé, ha nem, akkor az övé is asztalon marad. Ez a játék szerfelett szórakoztató s a nyertesnek ez az öröme is megvan, hogy két-három huszfilléres nyereségből már rendelhet egy korsó sört...

S a dereshaju öreg urak olyan hévvel és boldog örömmel üzik ezt a gyerekjátékot, mintha maguk is vissza-

fiatalodtak volna azokba az időkbe, mikor még a hatosnak becsülete volt s ők a fal tövében krajccárral dobálóztak célba...

Orvosok és hercegek

A gorombaságáról általánosan ismert Heim német orvosprofesszort egyszer egy kisebb uralkodó-herceghez hívták. Heim rögtön a hívás után elindult, de a herceg betegszobájának ajtajában a komornyik feltartóztatta:

— Frakk nélkül, doktor ur? Mit fog mondani öfensége?

Heim nyomban visszafordult:

— Helyes, akkor jelentse be öfensége, hogy elküldöm neki a frakkomat. Az majd receptet ír neki.

Egy másik anekdotát Billroth német sebészről olvasunk, akit szintén egy herceghez hívtak, hogy operálja meg. Amikor Billroth megvizsgálta a herceget, ez megkérdezte, hogy menyibe fog kerülni a műtét.

— Ötszáz tallérba! — válaszolta Billroth.

— Micsoda? — hökkent meg a herceg. — Ötszáz tallért kér nem egészen egy óráért? Hiszen ennyit még én sem keresek!

— Nos akkor csak operálja meg Fenséged önmagát! — válaszolta kurtán a nagynevű orvos.

DOMBY M.

8021 HOLTON AVE Cleveland, O.

A leghíresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is el-muffol a. Még pedig ha kell, akár Piri-pócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 5021

CSER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek munitió kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Vidékről érkezők keressék fel üzletét.

Dr. L. H. HERBERT

VOLT EZREDORVOS
8005 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI

OLVASOM a lapokban, hogy Magyarország három millió dolláros amerikai kölcsönt kap s ezt az összeget elsősorban a mezőgazdaság felsegítésére fordítják és leveszik a magyar emberek nyakáról azokat a rémséges uzsora-kölcsönöket, amik alatt nyög az egész ország. Ennél nagyobb öröm nem érhetné a magyar népet, amely husz, harminc, ötven, sőt sokszor száz százalékos uzsora-kölcsönökhöz volt kénytelen folyamodni, mert hiszen a vízbe-fuló is kapaszkodik minden szalmaszálhoz. Ha a magyar földmives kedvező feltételek mellett tud kölcsönt kapni, akkor hamarosan talpra áll az egész ország.

A magyar nép megunta az örökös handabandázást, a nagyké-

püsködést és a karzati közönségnek szánt szónoklatokat. A magyar nép dolgozni és termelni akar, nem kíváncsi többé a szórakétákra és a választás azért végződött úgy, ahogyan végződött. Egyesek ugyan a külső hatás kedvéért "hallatlan erőszakról" diskurálnak, pedig ennél soha csöndesebb és simábban menő választás nem volt eddigelé Magyarországon. A magyar nép "láttni akarja a medvét" és ez magyarázza meg a választás eredményét.

Minden jel arra mutat, hogy Magyarország rövidesen a nagyon is kívánatos jobb helyzetbe kerül. De rá is férne ez a jobb helyzet a szegény magyarokra, akik tizenkét év alatt nagyon sokat szenvedtek és nélkülöztek. A jóindulatu amerikai magyarok sokat segíthetnek a jobb helyzet megteremtésében. Csak egy kis akarat, egy kis jóindulat kell hozzá. Igaz, hogy szidni és kifogásokat emelni sokkalta könnyebb és néha népszerűbb is mint segíteni, mert régi igazság az, hogy "könnyebb a szegényt lenézni, mint felruházni."

Az amerikai magyar berkekben nagy a hallgatás, csak itt-ott van némi kiruccanás és pedig a new yorki Kossuth-szobor ellen. Hát hiszen aki személyi okokból keres kákán csomót, annak mindig akadhat oka kiruccanásokra, de már a szobor felállítása ellen valamire való magyar embernek nem igen lehet kifogása, mert hiszen a tönkre silányított magyar népnek égető szüksége van arra, hogy a Kossuth Lajosra való hivatkozással ráterelődjék Amerika figyelme. Ha a csehek, oláhok és szerbek lármáznak a Kossuth-szobor felállítása ellen, azt meg lehet érteni, de hogy magyar emberek is tiltakozzanak ellene,

hát ez legalább is nagyon szomorú.

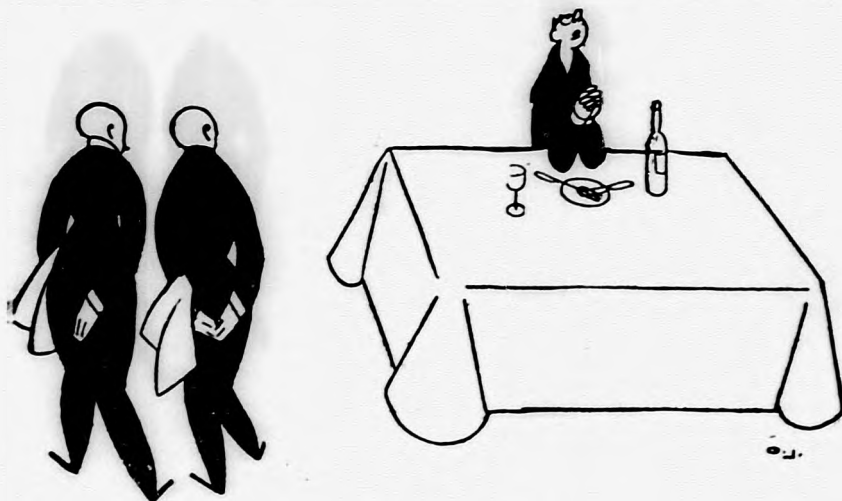
Az amerikai lapok tele vannak családi és egyéb botrányok szelöltetésével és a szenzációkra éhes közönség csak úgy falja a botrányt ordítva hirdető nyomtatott betűt, mintha bizony ezen a világon egyéb dolguk se lenne a nyavalygó embereknek, mint éppen csak az, hogy a mások szennyésének kitergetésében gyönyörködjenek.

A sárga emberek megbokrosodtak és azt követelik, hogy az idegenek hagyják el Khinát, mert Khina a khinaiaké. És nagy a megbotrányozás mindenfelé, hogy lám milyen gorombák ezek a sárga emberek. A Monroe-elmélet szerint Amerika az amerikaiaké, miért ne legyen tehát a khinaiaknak is az a joguk, hogy maguké-
nek tartsák az országot. A nóta vége természetesen az lesz, hogy a civilizált fehér ember ráfekszik majd a makacsodó sárga emberekre és meggleckézteti őket, sőt egy kis sarcot is kivet rájuk. Bár azt tartja a közmondás, hogy "két vége van a botnak" s azok a sárga emberkéek egyszer csak egészen nekivadulnak és jól megmarkolják a bot másik végét. Ez pedig nem lenne valami kellemes, mert sárga emberekből áll az egész emberiségnek közel harmadrésze.

Jövő számával 25-ik születésnapját éri meg a Dongó s ez alkalommal köszöntöm a Dongó olvasóit, akik közül sokan évtizedek óta olvassák egyszerű, de jóindulatu írásaimat. És nekem az a legnagyobb elégtételelem, ha néhány napján lelki gyönyörűséget okozhattam az olvasóknak.

FÖLDIKÉM!

Legalább a 25-ik születésnapon ne légy potyaolvasó.

ESETEK

MEGMÉRTE A FÜRDŐKÁDAT

Egy bizonyos magyar farmerről van itt szó, akinek gazdasága a közeli Bordentown városka határában van, de a nevét nem írjuk ki, mert az illető Biró Péternek, az itteni magyar brókernek falubelije. s elvünk az, hogy ha csak lehet, kellemetlenséget senkinek ne okozzunk.

Az illetőnek a farmján lassan-lassan be lett már rendezve minden, csak éppen még a fürdőkád hiányzott. Az ember az ilyenek hiányát könnyen veszi nyáron, mert ott van a közelben a folyó víz, a hírneves Delaware river, hanem télen?

Ki a fene fürdőzik akkor a Delaware-ban?

— Ne félj semmit édes feleségem, lesz fürdőkád nemsokára. Bemenek a városba és veszek; megvan már a pénz rá.

Örült a miszisz a beszédnek nagyon. De még jobban megörült annak, mikor férje csakugyan kihozta a szekéren.

Szép hófehér öntött vaskád volt s már ki is volt nézve a hely a számára egy kisebb forma szobában, amit a farmerék azelőtt éléstárnak használtak.

Ugy határozták, hogy ide kell beszorítani a kádat, mert más hely nem is volt és utóvégre nem tehetik az első szobába?

S éppen ez szontyolitotta el kissé az asszonyka örömét, mikor a kádat nézegetni kezdte:

— Befür ez? Nem lesz nagy? — kérdezte, mikor a kádat ketten már becepelték a konyhába.

— De nem ám! — válaszolta a gazda — van énnekem szemmértékem, mit gondolsz?

— No, — csóválta a fejét az asz-

szonyka — én addig nem tenném be mig meg nem mérném.

— Hát ha nem jó lesz, kivesszük — hetykélkedett a gazda.

— Ki ám, ugy-e, mikor már levérünk vele falat, mindent köröskörül, akkor majd kivesszük ugy-e? Lehet, hogy ki sem vehetjük, ugy be fog szorulni.

— Ejnye, már ne bosszants, hiszen csak van szemem?... hát... mit csináljunk vele?

— Én csak azt mondom, előbb meg kell azt mérni.

— De, hogy mérjük meg, jól tudod, elveszett a collstock...

— Mégis csak meg kell azt mérni, azt mondom én.

A farmer erre gondolkodóba esett, de nem sokáig tartott az egész. Mindjárt kitalálta ő az egészséges eszével, mit kell itt csinálni?

— No, jól van! Meg lesz mérve mindjárt. Van-e itt kréta?

— Kréta az nincs, hanem van olott méz, ha jó lesz...

— Jó lesz az, hozz csak be egy ujjhegyvel!

Mire a miszisz behozta a meszet, az ura akkorára már ott feküdt a földön a kád mellett és szólt a bámszokódó feleségének:

— Nézd csak meg asszony, a fejem bubja vajjon egy irányban van-e a kád végével?

Ekkor kezdte a miszisz sejteni, mi készül itt és igen helyben hagyta a dolgot:

— Hiába, csak okos ember ez az én párom, okos ember ez!

— Ne prézsmítálj sokat! Meddig fekdjék még itt? Hanem nézd meg, egy irányban van-e a fejem bubja vagy nincs? De ne hátulról nézd, mert onnan nem tudod megmondani, hanem oldalvást állj, hogy lássad.

Az asszonyka szépen szót fogadott, oldalt állott és ugy gusztálta a helyzetet, mint kint a földeken a mérnökök szokták.

— No? — kérdi az ura.

— Mintha kissé lejjebb volna.

— Micsoda, a fejem vagy a kád?

— A kád.

Erre a gazda rugott egyet s feljebb taszította magát

— Nem arra kell, visszafelé — mondta az asszony.

A farmer erre visszahúzódott.

— Most meg már igen is lent van. Feljebb egy kissé.

A gazda megint rugott egyet magán és hátton csuszva feljebb húzódott:

— Hát most?

— Most mintha egyenes lenne...

— Akkor most menj a lábamhoz, állj ismét oldalt és mond meg, melyik nyulik hosszabba, a lábom, vagy edig a kád?

A miszisz most is utasítás szerint cselekedett és megállapította, hogy a gazda lába jóval hosszabba nyulik ki a kád végétől.

— Hát most ide vigyázz, de jól — adta ki a további parancsot a farmer, tartsd szemmel, hogy a kád vége meddig ér s éppen ottan csinálj egy jelet a mésszel a lábam szárán.

Ugy is lett. A menyecske felfogta a helyzetet s a meszes ujjával jelet csinált az ura lábaszárán éppen ott, ahol kellett.

— No, hála Istennek, — mondta a gazda és felkelt. Most bemegyek a kamrába és végigfekszem a fal mellett a padlón, te meg gyere be és a falon csinálj egy jelet éppen ott, a hová a lábomon a méz mutatja. De azt a jelet a falon ne mésszel csinálj, mert a fal is fehér, hanem korommal.

— Korommal? Hát persze, hogy korommal! Jaj, de csak jól is tud maga kiszámítani mindent édes egy párom.

— Inkább csak siess azzal a korommal, — mondta a gazda már fekvő helyzetből, — nem akarnék soká itt heverni a padlón.

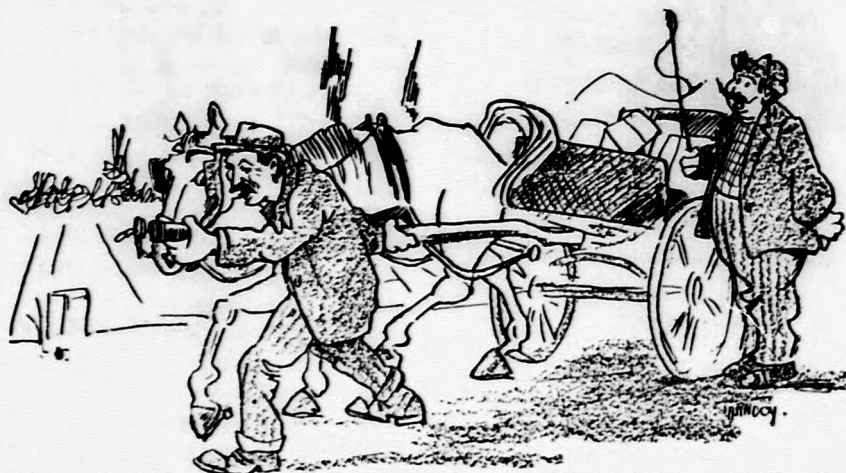
A menyecske hamar előkerítette a kormot és a mézjel irányában szépen megírta a falat.

Aztán ketten megnézték együtt a jelet és megállapították hogy van ott "plenti" hely a kád számára.

Be is tették aztán a kádat visszavonhatatlanul és már fürödnek is benne vigan azóta.

Adjon Isten nekik jóizü lubickolást!

(A "Magyar Hirnök"-ből)

SOUTH BENDI ÉLET

A VESZETT ÁLLAT

A NAPOKBAN elment az öreg Vanslager bácsi a Horváth Máté bucseroshoz az Indiana Bulivárdra és rendelt nála egy 300 fontos disznót azzal a fontos kikötéssel, hogy a disznó nagyon korán ott legyen a háznál, mert korán akarnak nekilátni a nagy munkának.

Horváth, mint tudvalevő dolog, jó üzletember s teljesítette is a kötelességét. Másnap már hajnalban felverte az egész háznépét és amíg azok ásitozva öltözködtek, ő összeszedte a láncot, kötelet, fejszét és egy szakajtó kukoricát, amivel majd vezetik a disznót.

Mikor a család apraja-nagyja elbucszott a disznótól, láncot akasztottak a nyakára, a kötelet pedig a lábára és így nagynehezen megindult a menet.

Horváth bucseros és bátor fia vezették a disznót elől, Sándor supretántja pedig hátul toltta, amikor az nem akart menni. Sok baj és kínlás után végre elérkeztek öt órára Vanslagerékhez, ahol már mindenki tüzőn állt.

Meg kell említenünk, hogy Vanslager bácsi a legjobb disznóölőket fogadta fel, vagyis a Véger Jánost, Riba Boldit és a Vercseg Miskát, akik már türelmetlenül várták a disznót.

Mikor végre megérkezett Horváth ur a disznóval, tüstént összeültek tanácskozni, hogy miképp is fogják el látni annak a bajját.

A tanácskozás alatt egyik okosabb akart lenni, mint a másik, egyik így ajánlta, a másik amúgy. Persze a tanácskozás alatt elfogyott egy kvart mérges is.

Nagynehezen aztán meggyeztek abban, hogy a Boldi bácsi, miután az egyik keze úgy is rossz, fogja a far-

kát, a többi pedig odakapjon, ahol tud markolni.

Miután a bátorságot már bevették, kimentek az udvarba és eszeveszeten nekiestek a szegény áldozatnak.

H: már disznó is a disznó, azért mégsem hagyja magát oly könnyen levérni, mikor az életéről van szó. A nagy tolkodásban Boldi bácsinak 5-ször 6-szor is kicsuszott a farka a kezéből, s hiába volt minden orditozás, hogy fogja szorosabban.

Körülbelül egy órai kínos tülekedés után sikerült a disznót annyira lenyomni, hogy az tehetetlen lett, s ekkor elkezdett iszonyuan sivitani. Olyan nagy láрма volt az udvarban, hol a disznótól, hol az emberektől, hogy nem is vették észre Véger Jancsát, ki a nagy tolkodásban a disznó alá került és a fáradt disznóval együtt az utolsó nyögte.

Most már nem volt más hátra, mint a disznót ismét felengedni és megmenteni Végert, ki kinjában már a snaffot is lenyelte.

Az ügyes emberek hamarosan Végert is rendbe hozták. Öntögettek beléje elegendő nyakolajat és egy csomó bagót is tömtek a szájába, s így ismét megkezdődött a csata.

Most már nem tartott annyi ideig a disznót leteríteni, mert fáradt volt, s inkább engedelmeskedett. No meg aztán ketten is fogták a disznó farkát. A Boldi bácsi és a Vercseg Miska.

Most jött a nagy munka, a halálos döfés. Horváth bucser supretántja harcias elhatározással előrántott egy nagy kést, azaz egy kardot és kezdte keresni a disznó szívét. Egy kicsit még sötét volt, s így nem is lehet azon csodálkozni, hogy ő, mint bucser supretánt, nem találta meg rögtön a szíve helyét. Csak szurt, szurt, de

vér bizony nem jött. Közben az öreg Vanslager kiabálta, hogy csak a szívét keresse, a szívét!

Egyszerre csak az öreg Boldi bácsi, aki még mindig fogta a disznó farkát, felkiáltott: — "Jaj, meg vagyok szurva!" Sándor annyira kereste a disznó szívét, hogy idegességében megszurta a Boldi bácsi kezét, annál a bizonyos helynél, mely a disznó szívével ellenkező irányban van.

Most már Vanslager türelme is elfogyott s ő vett egy bicskát a kezébe és össze-vissza szurkálta a szegény állatot, mely még mindig nem adta fel az életét. Vanslager szurkálása annyira eredményt hozott, hogy vér folyt, de a szívét ő sem találta, mert csak mindég a nyaka körül tapogatódzott.

Ezt most már Horváth bucseros sem tudta nézni, megunta az egész dolgoz. s maga vette a kezébe a kést és mérgében hatalmas döféseket eresztett a disznóba, de Boldi bácsi még most is csak azt jelenthette, hogy a farka, melyet fog, még mindig mozog.

Erre most már mindnyájan dühösekké lettek és elhatározták, hogy bemennek a konyhába tanácskozni. Persze, közben megint csak elfogyott egy kvart abból a bizonyosból. Most már Véger azt ajánlotta, hogy hazamegy a puskáért és agyon fogja löni. Ebben mindenki bele is egyezett, azzal a reménnyel, hogy könnyebben végeznek. Ennek öröme, hogy ezt Véger kitalálta, még egyet ittak és kimentek az udvarba, de a disznót nem találták sehhol. Most lett csak a nagy zürzavar. Véger haza szaladt a puskáért, rögtön masinába ült és úgy ment a disznó után. A többiek pedig ásót, kapát kerestek s úgy szaladtak utána.

Négy órai hajsza után végre sikerült a disznót Vercseg Miska faháza közé szorítani, ahol ismét láncraverték a most már félig döglött kocát és visszazáráltatták a vesztőhelyre, ahol aztán úgy verték agyon.

Az öreg Vanslagernek még most se lehet beszélni, hogy a disznó már nem él. Neki még mindég úgy rémlik, hogy él. Minden éjjel arról álmodik, hogy milyen kimulhatatlan életű disznó van és hogy ilyen disznót még soha nem látott. Ez a gondolat annyira belerögzött a fejébe, hogy egyik este gyertyával kiment a füstölőhöz és nézte a kolbászokat. Egyszerre csak a szél meglendítette a kolbászokat amint az a tót felvitotta és rémülten futott be ujságolni, hogy a disznó még a belekben is él. Kivitte puskáját és sirba lepuffantotta a kolbászokat.

(A "Pletyká"-ból.)

VETERÁN PESTA

régi amerikai és Zöldfülü Marci

KUTYASAN beütött itt a hideg oszt a Marci úgy reszket, akár csak a hideglelés malac, de nem is csuda, merhogy a zókontriba vótunk, hát egész decemberig olyan takaros meleg vót, akár csak nyárba. Marcirul még a zókontris bekecs is lekiváncozott a nagy melegbe.

Említettem a multkor, hogy sokan vótunk magyarok a "Kolomós" hajón, oszt még pikcsert is csináltak rólunk. A zegyik magyar kített magájér, mer három kis kutyát is vitt a zókontriba oszt egyre azon sóhajtozott, hogy mi van a zó drága kutyájival. Szaladgált is a sip tetejire oszt bekukucskált a kis jukon, hogy szuszognek-e még a drága jószágok.

A többi magyar bodik sokat komédijáztak vele a kutyák miatt oszt aszonták neki, hogy minek visz holmi kis kutyákat a zókontriba, mikor ott van elég a nagy kutyákból. De a bodi azér csak nem engedett a kutyákból oszt egyre kérdezgette, hogy sétáltatik-e minder nap a zó drága kutyájit. Eccer oszt a zóreg Dongó aszonta neki, hogy a kapitány sétáltati minden nap kéccer a drága kutyákat. Így azutég megnyugodott a bodi oszt csaknem riva fakatt a zörömtül, amikor Brémába a zölébe rakták a familiáját.

A tengeren csak megvótunk valahogy, nekem kutya bajom se vót, de a Marci igen sápadt vót két napig oszt ugyan étette a halakat. Aszondi, hogy a viz nem való a magyarnak, mán attul is beteg lesz, ha ránéz a vizre.

Hogy oszt Brémába beültünk a gőzösbe, hát ki se szálltunk Pes-

tig. Nem is vót sehun bajunk, csak mikor a zosztrákoknál vizitálták a pajtáskákat, hát a cudar osztrákok elnéztek egyetmást oszt még a Marci ókontris bekecsérül is elnéztek két gombot. Hát a zosztrák sógorok még mindig megmarattak a régi szokásokba oszt a szemit is elvinnék a magyarnak. Amondó vagyok, hogy aki a zosztrákokhoz mén, az nyissa ki a két szemit de jól, mer másképp elvisznek tüle valamit.

Hát a zókontriba igen takaros fogattak minket, de legsült a Zseny József ur, aki tetőtül talpig magyar ember, oszt valamikor ő hozta Amérikába azt a szép magyar ászlót, akit azóta megettek a zegerek valami félszerbe. A zóreg Dongójéknak egy csomó virágot is hoztak a dipóra oszt igen örültek a magyarok, hogy harminc év után eccer mégis csak elmentek a zókontriba.

A többit maj máskor mondom el, mer most egy kis ókontris disznótorra kell menni, mer a stappoló junyiba nem adnak heti segéjt, hát valahogy csak meg kell élni.

KRÓNIKÁS ADOMÁK

MÁR HOGY ITATTAK VOLNA?

A Kuria egyszer, valami időközi választás után is elrendelte a vizgálatot. olyan választókerületben, ahol a választók többsége a legagyafurtabb palócokból került ki.

A vizsgálóbíró kérdéseket intézett Fónagy-Virágh-Huszár Jánoshoz, aki több falujabelivel együtt azzal volt vádolva, hogy résztvett egy nagy evés-ivásban és ezért szavazott a megáradott mandátumu képviselőre.

A soknevű János persze tagadott. — Pedig hiába tagad, — érsködött a vizsgálóbíró — mert komája, Német-Huszár András a szemébe fogja mondani kendnek, hogy itatták.

— Már hogy engem itattak? — tört ki a megvádolt palócból a keserűség. — De aki áldója van a komának, nem kell engem itatni, tudok én inni — magamtól is...

AZ EGYHANGU VÁLASZTÁS

A mostani választás igen sok helyen nem volt "választás", mert az ellenzék még jelöltet sem tudott állítani a kormánypárt ellen. Régente is előfordult ilyesmi.

Volt harminc évvel ezelőtt egy Kuhinka István nevű képviselő, azzal esett meg a jóizü történet. Kuhinkát

már többször megválasztották, mindig ellenjelölt nélkül. Az egyik választás előtt azután parasztküldöttség ment hozzá. A szónok ezt mondta neki:

— Nagyságos uram, megint választunk, de nagyságos uram, megint csak maga a jelölt egyedül. Tessék nekünk megmondani, hogyan választhassunk mi egyből? Pedig a mi községünk pógárainak se ártana, ha már egyszer választhatnánk...

HIHIHIHI...

Okládon Heltai Ferenczel szemben föllépett Hinleder-Fels Ernő. Nagyan folyt a szavazás, amikor a választóhelyiségbe beállított egy dadogó atyafi. Odament az elnök elé, aki megkérdezte tőle:

— Kire szavaz?

Az atyafi kinlódva felelt:

— H... H... H... H...

A választási elnök jóindulatu ember volt és szeliden szólt:

— Nézze, öregem, ne kinlódjék sokat. Magától nem kívánom az egészszet. Csak annyit mondjon meg, hogy "Hi..." vagy "He..." A többit már tudom majd.

Amire a dadogó boldogan szavazott le Hinlederre, mondván:

— Hi... hi... hi... hi...

A CSENDŐRCSÁKÓ

Választásra készültek a faluban.

A jegyző már előre félt a várható izgalmaktól s hogy elejét vehesse az esetleges rendezavarásoknak, a csendőrarancsnokságtól csendőrök kirendelését kérte.

A csendőrőrs azonban visszaüzente, hogy a legénység másutt lévén elfoglalva, a kérelemnek eleget nem tehet.

A jegyző most már kétségbeesetten csak annyit kért, hogy legalább két csendőrcsákót küldjenek.

A két csákót megkapta, s kitétte a község háza ablakába, hogy azt a látszatot keltse, mintha ott csendőrök volnának.

Az ötlet megtette a maga hatását. A választás simán, rendezavarás nélkül folyt le.

A NIAGARÁHOZ VALÓ KIRÁNDULÁSOK

alkalmával, ha Buffalo városát és a világhírű Niagara Falls-ot felkeresi ne feledjen el betérni a River Roadi magyar vendéglőbe, a Riverside Park sakán levő magyar vendéglőben elsőrendű frissítőket kaphat és figyelmes kiszolgálásban részesül.

SZÓKA IMRE s FIA

2809 Niagara St. Buffalo, N. Y.

Veszedelmes disznóölés

DISZNÓÖLÉS előtt állott az egyik W. homesteadi magyar, már mint a közismert James, akit ezen a tájon szeretettel vesznek körül a bodik, mert csontszáraz az üzlete. A jó James ugyancsak törte a fejét, hogy kit is tüntessen ki a disznóölés nagy tisztességével. Mert hát a hentesség nem csak holmi akármicsodás tisztesség. Végre is kieszelte, hogy van neki egy igen jó bodija, aki Lőrinc névre hallgat és ez kerek három nap alatt kitanulta a hentességet, így ő éppen alkalmas lesz elhuzni a nótáját a disznónak. Ebben a James meg-egyesült a miszisszel, hogy a Lőrinc lesz a hentes; a miszisznek nem nagyon tetszett az egész, de azért beleegyesült. Közben igen csóváltgatta a fejét, mert nem sokat nézett ki a hentes bodiból. James meg is kérdezte a miszisztől: "Mi az? Talán nem tetszik neked a hentes?!"

A miszisz erre így felelt: "Én csak annyit mondok James, vigyázzatok a hentesre, mert tudod, hogy a disznó harap és nehogy megbénítsa ezt a fiókhentest, mert a felesége örökösen minket átkozna. Szóval, figyelmezted a szurásra, hogy tudja hová szurni a kést, mert ha nem, attól tartok, hogy még baj lesz."

Jamesből erre kitért a sértett hiúság: "Jó, jó asszony, bizd csak ránk a szurást, mi majd elintézzük rendesen."

És elment James meghívni a hentest a disznóölésre. A hentes elfogadta a megtiszteltetést és megkérdezte Jamestől, hogy van-e jó szerzője, mert ha nincs, akkor ő elviszi a magáét. A hentes bodi mindjárt elő is vette a nagy kést és ugyan csak forgatta, hogy aszongya csak egy szurás és beadja a kulcsot akármilyen disznó.

Szörnyen tetszett a dolog Jamesnek és otthon büszkén mondogatta a miszisznek: "Ne busulj asszony, a Lőrinc majd kiszedi a disznó veséit."

Másnap meg is jelent Lőrinc hentes a disznó végtisztességére s vitt

magával még két más bodit s így egyetemlegesen neki láttak a dolognak. A gazdával együtt négyen lekapták a nagyfene ártányt a négy lábáról és a gazda odakiáltott a hentesnek, hogy most már szurjon, de nézze meg, hová szur. A hentes neki is döfött, de mert nagyon táncolt az ártány, hát a hasába döfte az öreg kést. A gazda megrázta a fejét, ki-kapta a Lőrinc hentes kezéből a bicakot és most már ő döfött oda az ártánynak és pedig pont oda, ahová Lőrinc hentes bökött előzőleg.

No, nem baj, gondolta magában a gazda, ott is csak fáj az ártánynak és majd csak beadja a kulcsot. Az ártány azonban tréfára vette a dolgot és kukorica után rőfögött. Erre a hentes olyan dühbe gurult, hogy visszakönyörögte a kést és még három helyen megbökdöste a disznót, de hasztalanul. Végül is felkapott egy nagy kalapácsot Lőrinc mester és azzal verte agyon a kitartó ártányt.

Amikor a boncolásra került a sor, a hentes sehogy se tudott találni egy vesénél többet, de a miszisz két vesét követelt rajta és odaszólt Jamesnek: "No, a te hentesed ugyan szépen kiszedte a disznó veséit, egyet is alig talált benne."

Lőrinc hentest nagyon bántotta a dolog s közben az ártány nyelvét kétfelé hasította és megmutatta a miszisznek: "Csak egy veséje volt ennek a dögnök, de két nyelve."

Persze a miszisz észrevette a dolgot és nevetve mondta a hentes mesternek, hogy őt nem lehet a falhoz állítani. Az esetet igen rühelték a hentesek és James gazda ráparancsolt a muffoló bodira mármint Samura, hogy senkinek el ne mondja a disznóölést. Hát a Samu fogadkozott erősen, vaslakatot tett a szájára és most még muffolni se megy, hanem csak otthon ül szótlanul, hogy ki ne beszélje a nagy titkot. Nem is tudta meg tőle senkifia és így titokban maradt a híres disznóölés.

Mit irnak az előfizetők?

Mellékelve küldöm a 3 beteget és kérem a Dongót továbbra is küldeni, mert nagyon szeretem. A Dongó sok tréfát mond, de még annál is több igazságot.

Aurora, Ill.

Steib József

K. Kemény ur: Figyelemmel olvasom magyarországi élményeit és tapasztalatait. Néha megnevettetik, máskor pedig megkönyeztetik az embert ezek az írások. Én is szerettem volna elmenni szülőföldemre, ahol valamikor madárfészket szedtünk, fűzfa-sipot és bodzafapuskát csináltunk. Igen elővett a honvágy az Ön írásaiból és nem bannám, ha most azonnal kellene indulni.

Duquesne, Pa.

Sápos M.

DR. MAJOROS JÁNOS MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Rendelő órák: Hétköznap d. e. 9-től
este 8 óráig. Vasárnap 2—5 óráig.

FÉRFIAK!

Vegyenek vagy
béreljenek
FARMOT

a kitünő és jólfizető
GENESEE VÖLGYBEN
(Livingston County)
Nyugati New York

Kitünő alkalmat nyernek itt fiatal farmerek, akik valami pénzzel bírnak. A farmok nagyszerűen megfelelnek tejtermelésre, zöldségek, gyümölcsök, alfalfa, timothy, búzatermelésre, úgy szarvasmarha és bárány nevelésre. Jó utak, piacok közelben, kitünő iskolák és a legjobb vasúti összeköttetés.

Irjon azonnal az alábbi címre:
"H"-FARM DEPARTMENT
LEO M. ALLEN, Manager

LIVINGSTON COUNTY
TRUST COMPANY
GENESEEO, N.Y.

“SAMU” TILTAKOZIK

K. Nénik és Bácsik! Most csak úgy pikcsér nélkül beszélek, mert nagyon meguntam már a régi bébi képmet most, hogy legény lettem. Ugyancsak kiöltöztem a mezőkövesdi gatyába, a hortobágyi karikást is a kezembe vettem, de hogy a pikcsér még mindig nincs készen, hát inkább csak így mondom el egyetmást.

A múlt héten hazavittem a bizonyítványt az iskolából. Sok egyes megkettes volt benne, de a magaviseletről egy nagyobb numérát kaptam és ez nem igen tetszett az édesapámnak. Elő is vett, hogy mi az oka s én azt mondtam, hogy hangosan beszéltem az iskolában. Erre azután az édesapám nagyon szigorúan rámszólt, hogy miért beszélek hangosan az iskolában. Erre azt feleltem, hogy mivel szabad országban vagyunk, azt gondoltam, hogy szabad itt beszélni. Mert ha nem szabad, akkor miért harcolt Washington az amerikai szabadságért és függetlenségért.

Az édesapám ebben igazat adott, de azt mondta, hogy vannak szabályok és törvények, amiket be kell tartani. No, hát engem beteggé tesz az a sok mindenféle törvény, amit úgy se tartanak meg. Elég lenne ez a három törvény: Ne ölj. Ne lopj. Ne hazudj. Mert ha még beszélni se szabad, ha még egypár ablakot betörni se lehet, mit ér akkor az egész szabadság.

Az édesapámnak nem igen tetszett ez a magyarázat és így egyikünk se volt meglegedve. Mondják meg a nénik és a bácsik, hogy mit csináljon hát egy magamfajta kis ember, ha egyszer semmi se szabad. Igaz is, a magyarországi mozgó pikcsereket nézzék meg a nénik és a bácsik. A pikcsérek végén én is ott vagyok mezőkövesdi rojtos gatyában a hortobágyi karikással.

Hirek “Pencelvániá”-ból

ALLEN TOWN környékén megválasztották az egyik bodit a Kosuth-szobor bizottság tagjának s mikor az egyik egyleti gyűlésen fel akart valamit olvasni, a titkár kijelentette, hogy a meddig ő lesz a titkár, rajta kívül senki sem olvashat fel az egyleti gyűlésen. Ebből azután olyan hacacaré kerekedett, hogy a gyűlésterem kicsinek bizonyult kettőjüknek, s így az egyiknek el kellett hagyni a termet. Azóta ha valaki érdeklődik a bodinál, hogy mikor tart felolvasást, akkor legjobb mindjárt szaladni

a kérdezősködőnek, mert szégyen a futás, de hasznos.

Pennsylvaniában a kemény szenes vidék egyik helyén előljáró választás volt a hitközségnél és a lelkiatya kijelentette a gyűlésen, hogy csakis azokat válasszák meg, akik neki tetszenek. Erre azután egyik bodi oda szólt, hogy: “Maradjanak a régiiek, mert hiszen úgy belekapaszkodtak az asztalba, hogy el se lehetne őket huzni onnan.”

Jeromen egyleti gyűlés volt, de ezt megelőzőleg holmi kis testi italozások is voltak. Az elnök urat erősen kinálgatták a tagtestvérek, de nem akart inni, mert attól félt, hogy nem lesz elég okos a gyűlésen. Mikor azután a gyűlésen a tagok javaslatát nem akarta elfogadni az elnök ur, hát azok megugratták a gyűlésről. Azóta az elnök ur elhatározta, hogy ezután “Hajszotát”-ról radióon vezeti majd a gyűlést.

A hajszotai gróf igen emlegette a kisebb és nagyobb szenteket a lakója előtt, aki végre is megunta a dolgot és kijelentette, hogy ha lakást kap máshol, hát úgy odadörzsöl a grófnak hogy az eget is bögőnek nézi és nem bánja, ha száz dollárjába kerül is a dörzsölés. Egyszer oda is dörzsölt neki úgy, hogy tetszalott lett a gerőfből, de azért a bodi mégse hajlandó száz dollárt fizetni az odadörzsölésért.

Dalton-ban két bodi betyárburdon éldegél. Az egyik román, a másik pedig magyar. De azért mind a ketten igen szeretik a holdvilágot, sőt annyira szeretik, hogy az egyik bele is betegedett és elvitték a doktorhoz, aki azt mondta a bodinak, hogy nem szabad innia semmiféle szeszes italt. Ez nem valami nagyon tetszett a bodinak, mert a pincében volt egy egész hordónyi jó erős, “szájdija” és kétségbeesett, hogy mi lesz most vele. Végül is úgy gondolkozott, hogy jó lesz a hordóra lakatot tenni, nehogy más igya meg a tartalmát. Elment a patikába és ragadós flastromot vett egy nagy tekercsnyit s azzal ragasztotta körül a hordót, hogy baja ne essék. Magának pedig vett egy nagy üveg szagos vizet, merthogy nagy “bütykök” vannak a lábain, hát jó lesz azokra a szagosító.

Pittsburgh környékén megbizta a lelkész a prezsbiter, hogy az ünnepekre kerítsen egy kis jó áldozati bort. A prezsbiter kerített is de hogy igen jó volt a bor, hát addig szopo-

gatta, hogy az ünnepekre nem maradt belőle. Szerencsére egy derék asszony kisegítette az eklézsiát borral és így nem lett nagyobb baj a dologból. A prezsbiter azzal védekezik, hogy igen jó volt a bor és így nem tudott neki ellentállni.

FLORIDÁBA MAGYAROK!

PLANT CITY-BEN a legjobb és legnagyobb marketja van Floridának, ahol mindenféle termést jó árban el lehet adni, környékén vagy 36 magyar család szép eredménnyel gazdálkodik. Bizonyos vetemények kétszer is teremnek, úgy, hogy 10 akeros farmon 2 ezertől 4—5—6 ezer dollár hasznot is lehet évente csinálni. Akik jó vidéken kész narancs, strawberry és mindenféle zöldségtermő farmot vagy földet akarnak venni, most van az ideje, télen. Jöjjen és válassza ki azt, amikor látja a termést rajta és azt is, hogy mit fizetnek érte. Töretlen földek \$150-tól \$300-ig akérja. Művelt földek és farmok \$300-tól fölfele, melyik hogyan van felszerelve. Fele cash, a többi 3—4—5 évi fizetéssel. Bővebb felvilágosítással szolgál J. Kuesma, Rt. 2. Box 61 Alexander Street, Plant City, Florida.

BAGOLY MONOLOG.

— Ez a buta kakas már megint jó reggelt mond akkor, amikor jó éjszakát kellene mondania neki.

Felhívjuk a tisztelt vevőközönség szives figyelmét nagy leltározási kiállításunkra, amely január 22-én veszi kezdetét. Saját érdekében kérjük, ne mulassza el ezen pénztakarító alkalmat. Ez lesz az idény legszenzációsabb szükségleti cikkek kiállítására.

FIVE BROTHERS

GEGUSTESTVÉREK

legnagyobb magyar vas- és festék-kereskedők Detroitban

8013 W JEFFERSON AVE.

DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 1184

A megvett árut házhoz szállítjuk.

Csálinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Soes reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.

52 Rano Street. Buffalo, N. Y.

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO

Hajójegyek minden vonalra
Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

SZÓT KÉREK

Jövő számával huszonötödik születésnapját éri meg a Dongó. "Huszonöt év! Az idő hogy eljár"... Amikor huszonöt év előtt az idegenbe került magyar felvidítésára megindítottam a Dongót, nem gondoltam arra, hogy én még huszonöt év múlva is ezzel a hálátlan igyekezettel fogom eltölteni az időt. Mert nagyon hálátlan mesterség volt, annyi szentigaz! Életem javát áldoztam fel érte anélkül, hogy legalább félig tisztességes ellenértéket kaptam volna érte.

A huszonöt esztendő alatt mellettem és körülöttem megvagyonosodott, anyagilag függetlenné lett egy nagy csomó magyar ember már akár érdem szerint, vagy érdemtellenül. Nem sajnállok senkitől semmit, nem irigykedem senkire, de kéretlenül is feltolakszik a kérdés, hogy valósággal koldus-bérért miért is áldozzuk fel itt fiatalágunkat, életerőnket egynehányan azért az amerikai magyarságért, a melynek csak egy nagyon csekélyke része méltányolja úgy a hogy a keserves munkát?

Nem lett volna itt baj, ha az amerikai magyarság nagyobb része kötelességének tudatára ébredt volna és legalább azt a kis alamizsna-szerű valamit pontosan és emberségesen megfizette volna a magyar újságokért. De nem fizette, hanem nyugodtan eltűrte, hogy egy negyedszázadon át beleöszüljenek, beleöregedjenek a gondok-

ba azok, akik a szívük vérért, a lelkük szerelmét adták oda érte.

Egy negyedszázad alatt nem változtak meg a viszonyok s az amerikai magyar éppen úgy nem igen fizet az újságért, ahogyan nem igen fizetett 25 év előtt. Amikor azonban valamelyik magyar betüvető nagykeservesen kiverekedett valamit, akkor az amerikai magyarság odakönyökölt és önmagának tudta be az érdemeiket.

Különös beszéd ez a huszonötödik születésnap alkalmából, de igaz beszéd. Odaát egyebet se tettem, mint dicsértem az amerikai magyarokat, mert nem szeretek hát mögött beszélni, hanem szembe mondom meg az igazat még akkor is, ha az nagyon kellemetlen.

Harminc év alatt egyszer mehettem át a szülőföldre, pedig régesrég vágyódtam oda. Az elszegényedett, a szomorú viszonyok között levő magyarországi testvérek nagy szeretettel fogadtak és sok-sok tisztességet adtak nekem, az amerikai magyar betüvetőnek. Az amerikai magyarság egy kis töredéke örült a szeretetnek és a kitüntetésnek, de sokan bizonyára sajnálták tőlem ezt a "jómódot" és úgy vélekedtek, hogy valaki megint "uraskodik az amerikai magyarság zsirján."

Meg kell vigasztalnom az irigykedőket, hogy ha az amerikai magyarságon mult volna, akkor én még

háromszáz esztendő múlva se juthattam volna el Magyarországra, mert a táglélkiismeretű magyarok nemcsak az utravalót, de a kenyérré valót is szépen letagadják a magyar újságosoktól.

Sose kértem mást, sose vártam mást, hanem csakis azt, ami jogosan járul. A 25-ik évforduló alkalmával is csak azt kérem az ezernél több hátralékosoktól, hogy rendezze előfizetését, mert az már legalább is unalmas, hogy állandóan ezerre rugjon a hátralékosok száma és évente három-négy ezer dollárt tagadjanak le különféle cimeken. Igen, ez már nagyon unalmas és nagyon elkedvetlenítő.

Magyar szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY

A FÉRJ ÉS A BUNDA

— No, Karesi, mit szólsz az új bundámhoz?

— Hogy mit szólok? Boldog az állapot, amely a bőrét adta hozzá.

— ???

— Igen fiacskám. Annak egyszerre nyuhták le a bőrét, nekem pedig részletekben!

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLAR BIZTOSÍTÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL.

1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hites közjegyző Ohio Államban. 512 Society for Savings épületében. Cleveland, O.

TELEFONOK:

Cuyahoga Central 3350-E. Bell Main 5720

Magyarországba

vagy onnan ide

BRÉMAN ÁT

A legnagyobb és leggyorsabb német

gőzhajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóján.

Kizárólag csinos harmadik osztályú stateroomok.

LESZALLITOTT ARÚ KÖRUTA-

ZÁSI HAJÓJEGYEK

Felvilágosításért forduljon bármely helyi ügynökhöz vagy

NORTH GERMAN

LLOYD

32 BROADWAY, NEW YORK.

TALÁNY

MI EZ?

BE

Fá

Kő

i

A megfejtés dija: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1927 február 10.

A január elseji számban közölt talány megfejtése:

BENCÉS BARÁTOK.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Kovács József, Berdin Józsefné, Nagy M., Kerekes János, Hornyák S.

A jutalmul kitűzött könyvet Berdin Józsefné (Allentown, Pa.) nyerte meg.

Roebingi holmik

KAPOSZTÁT tapostak az egyik magyar háznál és a gazda kiadta a parancsot, hogy jól csináljanak mindent a taposók, ő maga pedig lefeküdt a diványra és az "óberkót" alul pislogott a taposókra. Addig kacsinatgatt a miszter, aki előre megitta az áldomást, hogy egyszer csak elaludt és azt se tudta, mikor fejezték be nála a káposzta-taposást. Mikor azután felébredt a miszter, igen követelte az áldomást, mert abban az erős hitben volt, hogy ő taposta be a káposztát, csak a nagy körül feledkezett meg, de majd azt is kerit valahol. Addig járt a miszter a káposztás kő után, hogy végül három nap mulva rájött arra is, hogy nem ő taposta be a káposztát, hanem másvalaki.

Szilveszterkor átrándult egy klarinétos Roebingre, hogy kimuzsikálja az ujesztendőt. Hát fujta is úgy, hogy még a gyár se fujhatta volna jobban. Mikor felvirradt újév reggele, a klarinétos kifujta a fél tüdejét, de minden zsebe úgy teli volt pénzzel, hogy a villamoshoz is alig birt elmenni. Egyéb baj nem történt, mint az, hogy a táncolók mind kirugdalták a szoba padlóját és így ujat kellett csináltatni. Hát táncolni még tudnak a roebingi magyarok.

D. B. STONE

MAGYARUL BESZÉLŐ
ANGOL ÜGYVÉD

822 Leader-News Bldg. Cleveland, O.

A Superior és East 6-ik utcák sarkán.
Telefon: Main 7090 és Central 1895.

Jóralvó magyarok

Ujabbán a következő jóralvó magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Nagy József Homestead, Fodor K. József Aurora, Hörsöky J. Buffalo, Pohl János Dayton, Lukács M. Cleveland, Petróczy J. Middletown, Belső Károly Perth Amboy, Rakatzky M. Bridgeport, Németh Zoltán Phillipsburg, Tanay F. Detroit, Andaházy A. Sándor Pittsburgh, Dravetz J. Allentown. Varga András Alpha, Móra János Gary, Axnix Jenő South Bend, Princz Lőrinc Northampton, Soós András Torrington, Laky Béla Chicago, Belezny F. Milwaukee.

Fogadják a Dongó köszönetét.

KEDELYES

— No, Fehérné, kigyógyult a férje a reumából?

— Bizony kigyógyult... Csak most látjuk, mit veszítettünk vele, olyan pontosan megjósolta az esőt!

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.
AURORA, ILL.: Fodor K. József.
AKRON, O.: Ignác István.
ALLIANCE, O.: Szabó Károly.
ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.
BUFFALO, N. Y.: Hörsöky József és Puj Péter.
BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.
CHICAGO, ILL.: Laky Béla.
CLAIRTON, PA.: Király János.
CLEVELAND, O.: Bazsó András.
COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.
DAYTON, O.: Pohl János.
DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.
FRANKLIN, N. J.: Bene András.
FLINT, MICH.: Fordos János.
GRAY, PA.: Gemeiner András.
HOMESTEAD, PA.: Nagy József.
KENMORE, O.: Tomor Antal.
LEECHBURG, PA.: Takács András.
KULPMONT, PA.: Marosi György.
MILWAUKEE, WIS.: Belezny F.
NEW YORK, Demeteh K. József.
NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.
NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc
PASSAIC, N. J.: Papp D. Károly.
PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.
PHILADELPHIA, PA.: Kuzman Antalné.
PHILLIPSBURG, N. J.: Németh Zoltán.
PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.
ROEBLING, N. J.: Agócs József
SHARON, PA.: Kuti Tamás.
ST. CLARVILLE, O.: Kovács János.
TRENTON, N. J.: Baltovics István
TORRINGTON, CONN.: Soós András.
TUG RIVER vidék: Móra János.

A "Dongó" postája

K. J. A betegekért és a jókívánságért köszönet. Majd a Dongó olvasóinak is irunk egyetmást az óhazai utról.

H. M. Köszönjük és reméljük, hogy több szerencsénk lesz ebben a "pénzügyi évben".

L. H. Lesz belőle valami.

Cartereti. Muffol gondjaira bízunk. N. J. A história nem rossz, kidongjuk.

Clevelandi. Az öreg Dongó ott is bemutatja majd a magyarországi képeket.

S. J. Köszönet a sok elismerésért. Lehetséges, hogy rövidesen utitársak leszünk.

Hátralékosok. Az öreg Dongó belefáradt a sok felszólítás kiküldésébe. Aki rövidesen nem fizet, az nem kap több Dongót.

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA
A RÉGI PÉLDABESZÉD.Amelyik clevelandi magyar háznál
a Halál kopegtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balszemes
intézet, amely a legjobban berendezett
a városban.Betegszállító kocsik állanak rendelkezésére. Lakodalmakra és koron-
telőkre a legjobb gépkocsikat tartja.8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, O.
MINDKÉT TELEFON.

Hegedüs Pál

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos olgait. Kiállít okiratokat, pénzt küld és elad hajójegyet minden vonalra. — Aki pedig nyakmerevédszenben van, az kaphat nála bedörzsolésre finom olajat.

KEMÉNY GYÖRGY
ELŐADÁSAI MAGYARORSZÁGI UTJÁRÓL
ÉRDEKES MAGYARORSZÁGI
MOZGÓKÉPEK

KISÉRETÉBEN

A közeljövőben a következő városokban lesznek előadások:
CLEVELAND, AKRON, YOUNGSTOWN, BUFFALO
ÉS LACKAWANNA.

RENDKIVÜLI ÉRDEKES KÉPEK Budapestről, a Hortobágy-
ról, a Dunántulról, Egerből, a Balatonról, Debrecenből, a Nagy-
alföldről, Kassáról, Székesfehérvárról, Szombathelyről, Mező-
kövesdről, a Bakonyból, Zircről, Pécsről, Kisberről és Magyar-
ország több más helyéről.

MINDENKI NÉZZE ÉS HALLGASSA
MEG EZT A RENDKIVÜLI ELŐADÁST